

Rainer Maria Rilke versei Németh István Péter fordításában

E századvégen...

E századvégen élek épp. Fordul befirkált lapja, huzatot támaszt. Az Úr, te meg én – s még kik rótták azt? Fönn most pörgeti át a sok zord ujj.

És új oldal jó, ragyogás kél rajt hótisztán, s nincs vad karcú nyom. Némán vizslatják szélten mi fér majd, erő sötétlik arcukon.

Folyvást táguló gyűrűket...

Folyvást táguló gyűrűket ír le életem, mindeneken túl, körre kört. Nem nézhetek szét tán a messzi széleken soha, bár vágyam arra tört.

Őstornya köré int az isteni kar, kerengőkövek az ezredévek: de nem tudom, ki vagyok: sólyom vagy vihar, vagy óriás ének.

A költő

Szállsz tova tőlem, szállj, te óra, szárnyaddal sebet ütsz rajtam. Estére várva, mondd, hogy ajkam mire nyissam, s virradóra?

Nincs társam, és hol élnék: nincs hely, nem nyújthatnak fődélt az otthonok. S csak ujjhegygel érintsek lim-lomot, mást lep meg temérdek kincessel.

Komoly órán

Ki most sír, bárhol sírjon, a sírásra semmi oka, fölöttem sír.

Ki most kacag, bárhol éjszaka, nevetni semmi oka, rám kacag épp.

Ki most jár-ke, bárhonnan is jöjjön, hasztalan, hisz felém jó.

Ki most hal meg, bárhol is, ott szemét lehúnyni sincs ok, engem lát itt.

Nappal kósza hir ha vagy...

Nappal kósza hir ha vagy, alig
suttogás, örvénylik a Sok;
csönd csak inkább, ha már nem hallik
az imént ütött óragong.

S mégis, finoman alkonyokkor
méginkább vagy, Istenem, Te,
gazdagságod hull estelente
míg kéményfüst száll, s korompor.

Baudelaire

Széthullt világot ölelt a költő egybe,
mily messze esett minden darabja, lásd.
A szépséget így senki sem helyeselte,
magasztalta fájdalmaiba verten, de
mosdatta még kínzóját is – szeplőtlenre.

És új földdé formálta a pusztulást.

Éji ég és csillaghullás

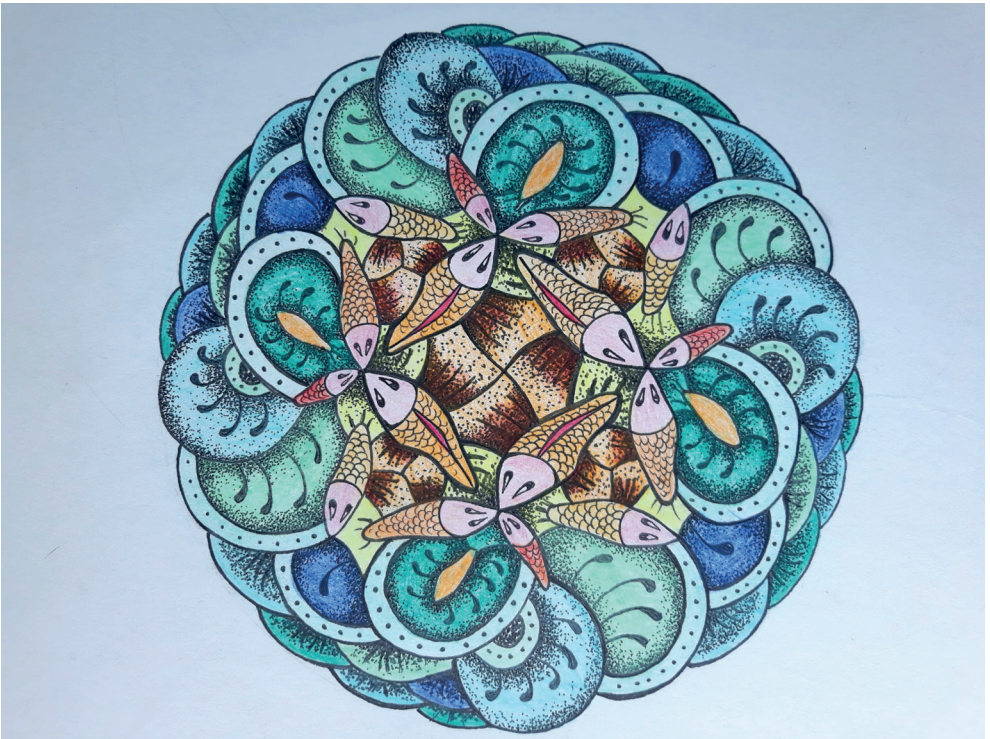
Fölöttünk nagy fenség a menny, mindenütt
terekkel terhes, pompával teli.
Túl távol, hogy parancsát mind kövessük.
S hogy tagadjuk, ahhoz meg közeli.

Vágyunkat követjük esekedő szemünkkel
végig e lehulló csillagon.
Mi vette kezdetét most? S vajon mi tünt el?
Mit vétettünk? S miért ez irgalom?

Előérzet

Mint messzeségbe csavart zászló fenn – az vagyok.
Még csak gyanítom a szelet, mely máris áthatott,
Bár moccanatlanok közben a dolgok lenn:
Ajtózár boldogan pihen, még nem zörren ablaküveg,
Nem huhog kémény, csöndje hullong korompelyhekkal.

Ekkorra már háborgok én, akárha a tenger.
S kibomlok és verdesek föl-le
Nem lelvén sem fészekre, sem öltre
Nagy viharokban.

Gergely Gábor: Mandala

E számunk szerzői

- Aknay Tibor (1944) Budapest
Ádám Tamás (1954) Budapest
Bakacsi Ernő (1938) Eger
Bakonyi István (1952) Iszkaszentgyörgy
Balajthy Ferenc (1946) Székesfehérvár
Balogh Ferenc (1974) Noszvaj
Bertha Zoltán (1955) Debrecen
Bérczessy András (1975) Eger
Csatáné Bartha Irénke (1941–2023) Eger
Csata Béla, Eger
Csáky Anna (1944–2023) Győr
Csáky Károly (1950) Ipolyság
Császi Irén, Eger
Cseh Károly (1952–2013) Mezőkövesd,
Borsodgeszt
Cséby Géza (1947) Keszthely
Cs. Varga István (1946) Eger
Deák-Sárosi László (1969) Budapest
F. Balogh Erzsébet (1955) Eger
Fecske Csaba (1948) Miskolc
Fellinger Károly (1963) Jóka
Ferenczi János (1967) Budapest
Finta Éva (1954) Sárospatak
G. Komoróczy Emőke (1939) Budapest
Gergely Gábor (1981) Eger
Hadnagy József (1950) Debrecen
Haramza Kristóf (1996) Mohács
Homa Eszter (1985) Eger
Homa János (1956) Eger
Jámbor Ildikó (1955) Eger
Juhos-Kiss János (1959) Budapest
Kárpátiné Ézsiás Edit (1952) Szarvaskő
Kelemen József (1954) Eger
Kégl Ildikó (1976) Miskolc
Konczek József (1942) Pomáz
Lisányi Endre (1966) Budapest
Madarász Imre (1962) Üröm
Marton Réka Zsófia (1987) Budapest
Megyesi Nagy Imre (1967) Ceglédbercel
Mihályi Molnár László (1953) Szepsi
Németh István Péter (1960) Tapolca
Olasz Valéria (1956) Győr
Orgoványi Anikó (1953) Pomáz
Péntek Imre (1942) Zalaegerszeg
Pozsgai Györgyi (1954) Budapest
Pődör György (1948) Vasszécsény
Saitos Lajos (1947–2023) Székesfehérvár
Sarusi Mihály (1944) Balatonalmádi
Serfőző Simon (1942) Eger–Budapest
Sebestény-Jáger Orsolya (1969) Buda-
kalász
Simek Valéria (1953) Bakonycsernye
Sipos Anna (1956) Miskolc
Szente B. Levente (1972) Székelykeresztúr
Sztaskó Richárd (1987) Budapest
Szuromi Pál (1947) Békés
Szuromi Rita (1971) Eger
Szűk Balázs (1960) Debrecen
Tornai Xénia (1968) Budapest
Törő István (1949) Diósd
Török Nándor (1965) Budapest
Vadász János (1951) Budapest
Ványai Fehér József (1959) Gyomaendrőd
Vasas Tamás (1988) Budapest
Véghelyi Balázs (1983) Százhalombatta
Veszely Ferenc (1936) Kamloops, Kanada
Viczi Péter (1967) Budapest
Wessetzky Dániel (1997) Veszprém
Zentai László, Eger
Zsidó Ferenc (1976) Székelykeresztúr